

عنوان مقاله:

ارزیابی کودک همسری در آیین فرهنگ قرآنی

محل انتشار:

فصلنامه قرآن، فرهنگ و تمدن، دوره 3، شماره 8 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فرزاد دهقانی - استادیار قرآن و حدیث دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران.

احمد ربانی خواه - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث و نهج البلاغه دانشگاه پیام نور

علی یحیایی - گروه تاریخ تشیع دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

بنای سعادت‌مندی و تکامل در اسلام از مسیر خانواده می‌گذرد به گونه‌ای که در فرهنگ اسلامی برای امر ازدواج احکام و توصیه‌های فراوانی وجود دارد. یکی از مسائل چالش برانگیز در حوزه خانواده پدیده کودک همسری است یعنی دختر و پسری که به بلوغ کامل نرسیده‌اند، ازدواج می‌کنند. پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی و ابزار گردآوری کتابخانه‌ای-استنادی و سطح تحلیل تحلیل محتوا به دنبال پاسخ به این سوال است که کودک همسری در آیین قرآن، روایات و تاریخ چگونه ارزیابی می‌شود؟ یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که از منظر قرآن، آیه ۴ سوره طلاق و آیه ۳۲ سوره نور دلالت بر کودک همسری ندارد و براساس سیاق مراد آیات، امر ازدواج افرادی است که شایستگی و آمادگی ازدواج دارند و رشید هستند. همچنین این مقوله با لوازم قرآنی نکاح در تعارض است. در روایات به مفسده کودک همسری اشاره شده است و روایات کودک همسری براساس اصول فقه الحدیث با قاعده لا ضرر و لا حرج که هر دو ناظر بر احکام اولیه است حتی به فرض صحت و دلالت احادیث، در این مسئله محدود می‌شود. سن عایشه را باید در گفتمان افتخار قبیله‌ای، رقابت بین همسران فهمید که باز تولید عناصر فرهنگ جاهلی در حوزه خانواده و نگاه به زن است.

کلمات کلیدی:

کودک همسری، آمادگی ازدواج، لوازم قرآنی ازدواج، روایات، تاریخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1585977>

